

Sygn. akt **VIII Ua 24/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w G. VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Łanowy-Klimek (spr.)
Sędziowie:	SSO Grażyna Łazowska SSO Teresa Kalinka
Protokolant:	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 8 grudnia 2017r. w G.

sprawy z odwołania M. M. (1) (M.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o jednorazowe odszkodowanie

na skutek apelacji ubezpieczonego

od wyroku Sądu Rejonowego w G.

z dnia 5 kwietnia 2016 r. **sygn. akt** VI U 175/15

oddala apelację.

(-) SSO Teresa Kalinka (-) SSO Jolanta Łanowy-Klimek (spr.) (-) SSO Grażyna Łazowska

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt VIII Ua 24/16

UZASADNIENIE

M. M. (1) odwołał się od decyzji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. z dnia 27 lutego 2015 roku, na podstawie której przyznano mu prawo do jednorazowego odszkodowania za 30% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 15 kwietnia 2014 roku.

W uzasadnieniu odwołania odwołujący podał, że nie zgadza się z zaskarżoną decyzją pozwanego organu rentowego, bowiem oparta ona została na niewiarygodnych ustaleniach komisji lekarskiej ZUS. W szczególności wskazał, że wbrew tym ustaleniom w następstwie wypadku przy pracy z dnia 15 kwietnia 2014 roku odwołujący doznał nie tylko

wielomiejscowego urazu kończyn dolnych, ale także urazu zwłknięcia biodra, uszkodzeń tkanki miękkiej I stopnia oraz złamania żeber.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołania pozwany wskazał, że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej ZUS z dnia 23 lutego 2015 roku, która stwierdziła u odwołującego 30% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu z tytułu wypadku przy pracy z dnia 15 kwietnia 2014 roku. W konsekwencji wypłacono odwołującemu jednorazowe odszkodowanie w kwocie 21.900 zł (30 x 730 zł).

W toku procesu odwołujący wskazał, że domaga się przyznania mu prawa do jednorazowego odszkodowania za 55% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 15 kwietnia 2014 roku.

Wyrokiem z dnia 5 kwietnia 2016r. sygn. (...) – Sąd Rejonowy w G. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał odwołującemu prawo do jednorazowego odszkodowania za dalsze 18 % (osiemnaście procent) uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 15 kwietnia 2014 roku i ustalił, że łączny uszczerbek na zdrowiu z tego tytułu wynosi 48 % (czterdzieści osiem procent) – (pkt 1);

oddalono odwołanie w pozostałym zakresie (pkt 2); zasądzono od pozwanego organu rentowego na rzecz odwołującego kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (pkt 3)..

Powyższy wyrok zapadł w następującym stanie faktycznym:

Ustalono, iż odwołujący prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą w zakresie transportu drogowego towarów.

W dniu 15 kwietnia 2014 roku odwołujący uległ wypadkowi komunikacyjnemu na autostradzie na terenie Niemiec, wskutek którego wymagał on intensywnego leczenia ambulatoryjnego w Klinice (...) w miejscowości H. w okresie od dnia 15 kwietnia 2014 roku do dnia 19 maja 2014 roku.

W czasie pobytu w Klinice rozpoznano u niego: 1) złamanie panewki stawu biodrowego po stronie lewej, 2) pourazowe zwłknięcie biodra po stronie lewej, 3) złamanie podkrętarzowe, 4) uszkodzenie tkanki miękkiej I stopnia, 5) złamanie nasady dalszej piszczeli, 6) złamanie innych części podudzia po stronie prawej, 7) uszkodzenie tkanki miękkiej II stopnia, 8) zespół kompartmentowy po stronie prawej, 9) pourazowe niedokrwienia mięśnia, 10) ostrą niedokrwistość pokrwotoczną, 11) zespół defibrynacji, 12) złamanie żeber 1-6 po stronie lewej, żeber 2-4 po stronie lewej, 13) hiposmolarność i hiponateremię, 14) hipokalemię. W związku z tymi urazami odwołujący przeszedł kilka zabiegów operacyjnych.

Po powrocie do kraju odwołujący był dwukrotnie hospitalizowany w Szpitalu Miejskim w Z..

W czasie pierwszego pobytu w okresie od dnia 19 maja 2014 roku do dnia 28 maja 2014 roku odwołujący leczony był zachowawczo, rozpoznano u niego wówczas: 1) stan po złamaniu podkrętarzowym kości udowej, 2) stan po złamaniu wieloodłamowym panewki lewego stawu biodrowego, 3) stan po złamaniu kostki bocznej lewego podudzia z uszkodzeniem więzozrostu piszczelowo-strzałkowego, 4) stan po złamaniu dalszej nasady prawej kości piszczelowej i kostki bocznej prawego podudzia.

Natomiast w okresie drugiego pobytu od dnia 5 sierpnia 2014 roku do dnia 8 sierpnia 2014 roku odwołujący przeszedł zabieg operacyjny dynamizacji zespolenia uda lewego obwodowego i dynamizacji zespolenia więzozrostów strzałkowo-piszczelowych obustronnej.

Przed wypadkiem przy pracy odwołujący prowadził aktywny tryb życia, uprawiał sporty, w tym kulturystykę i aktywnie pomagał swojej narzeczonej w wychowaniu kilkumiesięcznego syna. Aktualnie odwołujący ma problemy z poruszaniem się, nie może uprawiać żadnych sportów. Nie może także samodzielnie sprawować opieki nad swoimi dziećmi i stale zażywa leki przeciwbólowe.

Orzeczeniem z dnia 4 lutego 2015 roku lekarz orzecznik ZUS stwierdził u odwołującego 17% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 15 kwietnia 2014 roku. Przy ustalaniu uszczerbku na zdrowiu zastosowano załącznik do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz.U. z 2013 roku, poz. 954); wysokość uszczerbku na zdrowiu ustalono na podstawie pozycji :

- 147a (7%), 162a (10%) tabeli załącznika do ww. rozporządzenia.

Orzeczeniem z dnia 23 lutego 2015 roku komisja lekarska ZUS stwierdziła u odwołującego 30% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 15 kwietnia 2014 roku.

Oceny uszczerbkowej dokonano na podstawie pozycji : - 97a (10%), 145a (7%), 162a (13%) tabeli załącznika do rozporządzenia dnia 18 grudnia 2002 roku. W wyniku badania lekarskiego i analizy dokumentacji medycznej komisja lekarska ZUS rozpoznała u odwołującego: 1) urazowe zwichnięcie biodra lewego ze złamaniem panewki stawu biodrowego leczone operacyjnie, 2) złamanie podkrętarzowe uda lewego leczone zespoleniem śródszpikowym (gamma), wygojone z niewielką dysfunkcją kończyny dolnej, 3) złamanie lewej kości strzałkowej w odcinku dalszym leczone operacyjnie, wygojone z niewielką dysfunkcją stawu skokowego, 4) ograniczenie ruchomości w prawym stawie skokowym w wyniku złamania dalszej nasady podudzia prawego z uszkodzeniem więzozrostu piszczelowo-strzałkowego leczonym operacyjnie.

Zaskarżoną decyzją z dnia 27 lutego 2015 roku pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. przyznał odwołującemu prawo do jednorazowego odszkodowania w kwocie 21.900 zł za 30% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 15 kwietnia 2014 roku.

Postanowieniem z dnia 9 lipca 2015 roku dopuszczono dowód z opinii biegłego chirurga ortopedy na okoliczność ustalenia wysokości uszczerbku na zdrowiu odwołującego w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 15 kwietnia 2014 roku.

Na podstawie dowodu z opinii biegłego sądowego chirurga ortopedy i traumatologa A. G. (1) ustalono, iż w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 15 kwietnia 2014 roku odwołujący doznał uszczerbku na zdrowiu w łącznej wysokości 48%. Biegły podstawie wywiadu lekarskiego, badania fizykalnego i dokumentacji medycznej rozpoznał u odwołującego:

1. zwichnięcie stawu biodrowego lewego ze złamaniem krawędzi przedniej panewki,
2. złamanie podkrętarzowe uda lewego,
3. złamanie kostki bocznej podudzia lewego,
4. złamanie nasady dalszej podudzia prawego ze złamaniem kostki bocznej z uszkodzeniem więzozrostu strzałkowo-piszczelowego.

Odnosnie urazu zwichnięcia stawu biodrowego lewego ze złamaniem krawędzi przedniej panewki biegły stwierdził z tego tytułu **20%** uszczerbku na zdrowiu na podstawie pozycji 97a tabeli załącznika do rozporządzenia dnia 18 grudnia 2002 roku. Biegły podał, że po leczeniu operacyjnym repozycji zwichnięcia oraz stabilizacji odłamów kostnych panewki odtworzono prawidłowe warunki anatomiczne stawu biodrowego. Natomiast doznany uraz oraz przeprowadzony na nim zabieg operacyjny jest przyczyną skostnień pozastawowych w okolicy stawu biodrowego lewego, które jak wynika z kolejnych radiogramów postępują.

Dla urazu złamania podkrętarzowego uda lewego biegły dokonał oceny uszczerbku w wysokości **10%** (pozycja 145a tabeli załącznika do rozporządzenia dnia 18 grudnia 2002 roku). Biegły wyjaśnił, że uraz ten wymagał zaopatrzenia operacyjnego, mianowicie, odłamy zespolono gwoździem gamma w ustawieniu anatomicznym z rotacją odłamu

dalszego do boku. Powoduje to rotację całej kończyny do boku o 15° w porównaniu do strony przeciwnej, widocznej w czasie chodu oraz w pozycji leżącej.

Zdaniem biegłego złamanie kostki bocznej podudzia lewego spowodowało powstanie u odwołującego 3% uszczerbku na zdrowiu (pozycja 162a tabeli załącznika do rozporządzenia dnia 18 grudnia 2002 roku); biegły wskazał, że uraz ten wymagał przeprowadzenia zabiegu operacyjnego, aktualnie w badaniu RTG widoczne jest anatomiczne ustawienie odłamów z pełnym zrostem kostnym. W badaniu fizykalnym biegły – poza wygojonymi bliznami – nie stwierdził odchyłań od stanu prawidłowego.

Natomiast przy złamaniu nasady dalszej podudzia prawego ze złamaniem kostki bocznej z uszkodzeniem więzozrostu strzałkowo-piszczelowego biegły dokonał ustalenia uszczerbku na zdrowiu w wysokości 15% (pozycja 162b tabeli załącznika do rozporządzenia dnia 18 grudnia 2002 roku). W pierwszej kolejności biegły zaznaczył, że leczenie tego urazu jest powikłane ze wtórnymi pourazowymi zmianami zwyrodnieniowymi stawu skokowego prawego. W badaniu fizykalnym biegły stwierdził poszerzenie obrysów stawu skokowego prawego (różnica obwodowa wynosi prawie 3cm) oraz ograniczenie ruchomości stawu skokowego, praktycznie stopa ustawiona jest pod kątem 100° ze śladowym zgięciem grzbietowym i podeszwowym. Biegły dodał, że ograniczenie zakresu ruchu stawu skokowego szybko postępuje, co wynika z porównania dokumentacji orzeczniczej do stanu aktualnego.

Odwołujący podzielił opinię biegłego i nie wniósł do niej uwag.

Natomiast pozwany zakwestionował opinię biegłego, podnosząc w pierwszej kolejności że biegły w sposób nieuzasadniony przyjął maksymalny wymiar uszczerbku na zdrowiu w związku z urazem zwichnięcia biodra lewego ze złamaniem panewki stawu biodrowego. W tym zakresie pozwany podał, że wprawdzie w badaniach RTG ujawniono obecność zwapnień okołostawowych, to jednak nie rzutują one w sposób znaczny na funkcję stawu i możliwy jest pełny wyprost, zginanie i rotacja ograniczone są tylko miernie. Dodatkowo wskazano, że w wyniku operacji odtworzono prawidłowe warunki anatomiczne stawu. Po wtóre, pozwany zarzucił, że wyższa ocena biegłego urazu złamania nasady dalszej podudzia prawego ze złamaniem kostki bocznej z uszkodzeniem więzozrostu strzałkowo-piszczelowego może wynikać z szybkiego postępu wtórnych zmian zwyrodnieniowych, co stanowiłoby nową okoliczność podlegającą ponownej ocenie przez pozwanego. Pozwany nie wniósł natomiast uwag do 10% oceny uszczerbkowej dla urazu złamania podkrętarzowego uda lewego oraz 3% oceny uszczerbkowej dla złamania kostki bocznej podudzia lewego. Z powyższych względów pozwany wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej biegłego A. G. (1) lub innego biegłego ortopedy.

Biegły A. G. (1) w opinii uzupełniającej z dnia 31 grudnia 2015 roku wskazał, że po ponownym przeanalizowaniu dokumentacji medycznej oraz wyników badania fizykalnego nie znalazł przesłanek medycznych do zmiany swojego stanowiska orzeczniczego. Biegły podkreślił, że 20% ocena uszczerbkowa w zakresie urazu zwichnięcia stawu biodrowego lewego ze złamaniem krawędzi przedniej panewki – pomimo dobrego zakresu ruchomości stawu biodrowego – wynika ze stopnia zniekształcenia stawu biodrowego jako struktury anatomicznej. W zakresie oceny orzeczniczej urazu złamania nasady dalszej podudzia prawego ze złamaniem kostki bocznej z uszkodzeniem więzozrostu strzałkowo-piszczelowego biegły wyjaśnił, że rozległość patologii w obrębie kończyny dolnej prawej nie powinna budzić żadnych zastrzeżeń, natomiast do decyzji Sądu należy ocena czy zaistniała nowa okoliczność w stanie zdrowia odwołującego.

W okolicznościach, kiedy pozwany nadal kwestionował treść opinii biegłego A. G. (1), Sąd I instancji dopuścił dowód z opinii kolejnego biegłego ortopedy – traumatologa.

Opinię lekarską z dnia 13 lutego 2016 roku sporządził biegły ortopeda-traumatolog R. H. (1), który po przeprowadzeniu badania fizykalnego i zapoznaniu się z dostępną dokumentacją medyczną stwierdził u odwołującego 55% uszczerbku na zdrowiu. Biegły rozpoznał u odwołującego następujące urazy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 15 kwietnia 2014 roku:

1. uraz okolicy biodrowej lewej ze zwichnięciem stawu biodrowego i złamaniem panewki stawu, leczone operacyjnie, wygojone ze śladowym deficytem ruchomości, przewlekłym wiarygodnym zespołem skarg subiektywnych, obecnością zmian zwyrodnieniowych w początkowej fazie rozwoju na tle pourazowym, skostnieniami pozaszkieletowymi – z tego tytułu urazu biegły przyznał **20%** uszczerbku na zdrowiu na podstawie pozycji 97a tabeli załącznika do rozporządzenia dnia 18 grudnia 2002 roku. W ocenie biegłego, pomimo odtworzenia prawidłowych warunków anatomicznych doszło do rozwoju zmian zwyrodnieniowych, które w krótkim czasie ulegną nasileniu, powodując eskalację istniejących dolegliwości i ograniczenie ruchomości. Biegły dodał, że zmianom zwyrodnieniowym towarzyszą liczne skostnienia pozaszkieletowe, które również są następstwem urazu i zmiany te będą się powiększać;

2. złamanie podkrętarzowe uda lewego leczone operacyjnie i wygojone z rotacją zewnętrzną osi długiej kości udowej około 15-20°, upośledzającym funkcję motoryczną lewej kończyny dolnej w istotnym stopniu, z zaburzeniami mineralizacji i struktury kości – z tego tytułu urazu biegły przyznał **15%** uszczerbku na zdrowiu na podstawie pozycji 145a tabeli załącznika do rozporządzenia dnia 18 grudnia 2002 roku. Biegły wyjaśnił, że złamanie podkrętarzowe zrosło się z błędem rotacyjnym dalszej części kości udowej a także rozległymi zaburzeniami mineralizacji i ubytkiem kostnym. W ocenie biegłego są to duże zmiany, ponieważ rotacja zewnętrzna powoduje istotne ograniczenie funkcji motorycznej, które podczas chodu jeszcze się zwiększa i uniemożliwia bieganie;

3. uraz podudzia lewego ze złamaniem kostki bocznej i uszkodzeniem więzozrostu strzałkowo-piszczelowego leczonym operacyjnie, wygojone, bez deficytu ruchomości z cechami niewielkiej niestabilności rotacyjnej boczno przedziału, powodującym zaburzenia funkcji dynamicznej – z tego tytułu urazu biegły przyznał **5%** uszczerbku na zdrowiu na podstawie pozycji 162a tabeli załącznika do rozporządzenia dnia 18 grudnia 2002 roku. Biegły wskazał, że poza typowymi i niewielkimi zmianami pourazowymi stwierdza się niestabilność boczna rotacyjna, ponadto nie stwierdza się ograniczeń ruchomości;

4. złamanie dalszej nasady prawego podudzia o typie wybuchowym, z uszkodzeniem kolumny środkowej dalszej nasady piszczeli, złamaniem kostki bocznej, uszkodzeniem więzozrostu strzałkowo-piszczelowego, leczonym operacyjnie z przeprowadzoną repozycją, zespoleniem i fasciotomią (wygojone), ze znacznym ograniczeniem ruchomości, wyraźnym ograniczeniem funkcji motorycznej i funkcji statyczno-dynamicznej prawego stawu skokowego – z tego tytułu urazu biegły przyznał **15%** uszczerbku na zdrowiu na podstawie pozycji 162b tabeli załącznika do rozporządzenia dnia 18 grudnia 2002 roku. Biegły wskazał, że taka ocena uszczerbkowa wynika z istotnego ograniczenia ruchomości, z praktycznym brakiem zgięcia grzbietowego utrudniającym w istotny sposób przemieszczanie się oraz obecności wtórnych zmian zwyrodnieniowych niewątpliwie o pourazowej etiologii. Ponadto stwierdza się poszerzenie obrysów zewnętrznych stawu.

Odwołujący nie kwestionował opinii biegłego wnosząc o uznanie 55% uszczerbku na zdrowiu jak wskazał ww. biegły, natomiast pozwany wniósł do niej uwagi, podnosząc że wysokość oceny uszczerbkowej dokonana przez biegłego R. H. (1) jest zawyżona i nieuzasadniona. Ponadto pozwany wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego ortopedy.

W powyższym zakresie Sąd uznał okoliczności sprawy za bezsporne i wszechstronnie wyjaśnione w oparciu o przeprowadzone postępowanie dowodowe.

Sąd Rejonowy co do zasady podzielił opinie obu biegłych sądowych A. G. (1) i R. H. (1), bowiem w ocenie Sądu I instancji - opinie te zostały sporządzone rzetelnie, zgodnie z tezą dowodową, na podstawie dokumentacji medycznej i po przeprowadzeniu dodatkowych badań odwołującego. W ocenie Sądu rejonowego, brak było podstaw do kwestionowania tych opinii pod względem rzetelności. Sąd Rejonowy wskazał, iż opinie te różnią się oceną wysokości uszczerbku na zdrowiu odwołującego. Sąd Rejonowy uznał jednak stanowisko wyrażone przez biegłego A. G. (1) za bardziej przekonujące i w tym zakresie w całości podzielił ustalenia tego biegłego. W ocenie Sądu I instancji, biegły sądowy R. H. (1) mniej przekonująco i wyczerpująco uzasadnił wysokość przyznanego uszczerbku na zdrowiu odwołującego na poziomie 55%, co ma istotne znaczenie w sprawie z uwagi na przedmiot złożonego odwołania. Z całą

pewnością spójne były ustalenia ww. biegłych w zakresie podstawie pozycji 97a tabeli załącznika do rozporządzenia dnia 18 grudnia 2002 roku, a te ustalenia w głównej mierze kwestionowała strona pozwana.

Sąd I instancji - nie uwzględnił wniosku pozwanego o dopuszczenie dowodu z opinii kolejnego biegłego z uwagi na fakt, że przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe było wystarczające do wydania rozstrzygnięcia.

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd I instancji uznał, że odwołanie odwołującego zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Wskazał, iż zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009 roku, Nr 167, poz. 1322 ze zm.) ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

W myśl art.16 powołanej ustawy stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu oraz jego związek z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową ustala lekarz orzecznik.

W ocenie Sądu Rejonowego, przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że w następstwie wypadku przy pracy z dnia 15 kwietnia 2014 roku odwołujący doznał łącznie 48% uszczerbku na zdrowiu, a zatem wyższego uszczerbku w stosunku do uszczerbku ustalonego przez ZUS w zaskarżonej decyzji.

Tym samym mając na uwadze powyższe okoliczności faktyczne Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. oraz z mocy powołanych przepisów zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał odwołującemu prawo do jednorazowego odszkodowania za dalsze 18% uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 15 kwietnia 2014 roku i ustalił, że łączny uszczerbek na zdrowiu z tego tytułu wynosi 48%. W pozostałym zakresie odwołanie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołanie oddalono.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono po myśli art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2013 roku, poz. 461- stan prawny z daty wniesienia odwołania) orzeczono o kosztach zastępstwa procesowego wobec odwołującego w wysokości 60 zł.

Apelację wniósł odwołujący. Zaskarżył wyrok w całości i zarzucił:

- obrazę art. 233 par 1 kpc polegająca na dowolnej, a nie swobodnej ocenie dowodów, a to opinii biegłych sporządzonych w sprawie, w ten sposób, iż Sad Rejonowy uznał za bardziej przekonującą opinię biegłego A. G., a pominął opinię R. H. (1), tymczasem w ocenie skarżącego – opinia R. H. jest bardziej przekonująca i wyczerpująca,

- obrazę art. 278 kpc w zw. z art. 286 kpc polegające na nie przeprowadzeniu rodowodu z opinii kolejnego biegłego ortopedy traumatologa, sytuacji gdy w sprawie wydane zostały dwie sprzeczne opinie.

Powołując się na powyższe zarzuty, odwołujący domagał się zmiany decyzji i przyznanie prawa do dalszego jednorazowego odszkodowania za dalsze 25 % i ustalenie łącznego uszczerbku na zdrowiu w rozmiarze 55 %.

Ewentualnie, dopuszczenie dowodu z opinii kolejnego biegłego specjalisty ortopedy.

Pozwany – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy w G. – Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. ustalił i zważył co następuje:

Apelacja odwołującego nie jest zasadna.

Mając na uwadze okoliczności faktyczne ustalone w sprawie przez Sąd I instancji i ustalone w toku postępowania apelacyjnego, na podstawie dowodu z opinii biegłego specjalisty z zakresu chirurgii urazowej i chirurgii E. M. – w ocenie Sądu Okręgowego zaskarżony wyrok jest prawidłowy.

Aczkolwiek Sąd Okręgowy uznał, iż zachodzi konieczność uzupełnienia postępowania dowodowego poprzez dopuszczenie dowodu opinii kolejnego biegłego sądowego specjalisty z zakresu ortopedii i traumatologii. Albowiem w sprawie sporządzone zostały dwie opinie biegłych, których treść zasadniczo różniła się w kwestii wysokości uszczerbku na zdrowiu doznanego przez powoda. Biegli byli zgodni jedynie w kwestii jego zakresu z pozycji 97a. Przy czym Sąd Okręgowy dokonując ponownej oceny dowodów przeprowadzonych przez Sąd I instancji, stanął na stanowisku, iż opinia biegłego A. G. (1) jest spójna, wyczerpująca i zgodna z ustaleniami dokonanymi przez organ rentowy. Jednakże w sytuacji, kiedy biegły R. H. (1) doszedł w swej opinii do innych wniosków, w celu wyjaśnienia tych kwestii – Sąd Okręgowy, przychylił się do wniosku skarżącego i postanowił dopuścić dowód z opinii kolejnego biegłego specjalisty z zakresu chirurgii i ortopedii.

Na etapie postępowania apelacyjnego, opinię w sprawie sporządziła biegła sądowa specjalista z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii E. M..

Biegła rozpoznała u odwołującego :

1. zwichnięcie stawu biodrowego lewego ze złamaniem panewki stawu biodrowego lewego leczone operacyjnie, wygojone z niewielkim ograniczeniem ruchów w stawie biodrowym i kostnieniem pozo szkieletowym,
2. Złamanie podkrętarzowe uda lewego leczone operacyjnie, wygojone z utrwaloną rotacją zewnętrzną kończyny i zanikami mięśni uda,
3. Złamanie kostki bocznej podudzia lewego z uszkodzeniem więzozrostu piszczelowo-strzałkowego leczone operacyjnie z nieznacznym ograniczeniem ruchów s T. skokowym lewym,
4. Złamanie przysady dalszej K. piszczelowej prawej, kostki bocznej prawej, uszkodzeniem więzozrostu piszczelowo-strzałkowego powikłane niedokrwieniem mięśni leczone operacyjnie, wygojone z istotnym zmniejszeniem ruchomości czynnej stawu skokowego, z zespołem bólowym i zaburzeniem wydolności chodu,
5. Wygojone bez następstw – złamania żeber 2-4 po lewej i 4-6 po prawej stronie klatki piersiowej,
6. Stwierdzone w trakcie badania przedmiotowego cechy niestabilności przednio-przyśrodkowej stawu kolanowego lewego dowodzą, w wypadku doszło do uszkodzenia struktur więzadłowych stawu, co jest obecnie powodem dolegliwości subiektywnych, bez ograniczenia funkcji ruchowej stawu.

Przy uwzględnieniu powyższego biegła stwierdziła, iż stały uszczerbek na zdrowiu odwołującego wynikły ze skutków wypadku komunikacyjnego z dnia 15.04.2014r. , oceniony zgodnie z przepisami Rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 18.12. (...). wynosi:

- ad.1 pozycja 97 na 15 %,
- ad 2 pozycja. 145a na 10 %,
- ad 3 pozycja 162 a na 3 %.
- , ad 4 pozycja 162 b na 17 %,
- ad 6 pozycja 156 na 3%.

Łącznie określiła procentowy uszczerbek na zdrowiu na 48 % i zgodziła się z opinią biegłego A. G. (1).

Organ rentowy nie kwestionował opinii, natomiast odwołujący domagał się aby biegła, wobec wniosków innych niż płynące z opinii R. H. (1) skonfrontowała się z jego twierdzeniami zawartymi w pisemnej opinii.

W ocenie Sadu Okręgowego, nie zachodziła taka potrzeba. Celem uzupełnienia postępowania dowodowego była kwestia ewentualnego wzmocnienia stanowiska Sądu I instancji, które Sąd Okręgowy uznał za trafne. Wnioski biegłego R. H. (1) są odosobnione. Biegła E. M. potwierdziła ustalenia dokonane na podstawie opinii biegłego A. G. (1). Podkreślić należy, iż w sprawie wymagana była konieczność zasięgnięcia opinii specjalistów, zaś ocena stopnia doznanego uszczerbku na zdrowiu w świetle cyt. przepisów sprowadza się ostatecznie do kwestii matematycznej, ale w kontekście zakresu schorzeń odniesionych do poszczególnych pozycji cyt. rozporządzenia. Celem postępowania dowodowego nie było jego sprowadzenie jedynie do tych samych twierdzeń biegłych co do wysokości procentowego uszczerbku na zdrowiu doznanego przez ubezpieczonego, ale ustalenie spójnego stanowiska w tym zakresie, niekoniecznie takiego samego. Wnioski zaś należą do Sądu..

Dlatego też w tych okolicznościach, Sąd uznał zarzuty apelacji za nieuzasadnione. Albowiem stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu jakiego doznał odwołujący na skutek wypadku przy pracy - wynosi aktualnie 48 %. Te ustalenia oparto o treść opinii biegłych specjalistów z zakresu ortopedii i chirurgii urazowej tj. A. G. (1) i E. M.. Sąd uznał te dowody za wiarygodne, bowiem opinie są spójne, a wnioski biegłych logiczne..Judykatura stoi na stanowisku, iż specyfika oceny dowodu z opinii biegłego wyraża się w tym, że sfera merytoryczna opinii kontrolowana jest przez sąd, który nie posiada wiadomości specjalnych, w istocie tylko w zakresie zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej. Odwołanie się przez sąd wspomnianych wyżej kryteriów oceny stanowi więc wystarczające i należyte uzasadnienie przyczyn uznania opinii biegłego za nieprzekonującą (wyr. SN z 7.4.2005 r., II CK 572/04, L.).

W istocie zaś, zgodnie z dyspozycją art. 233 kpc - swobodna ocena dowodów nie może być dowolna. Z tych względów przyjmuje się, że jej granice wyznaczane są przez kryteria: logiczne, ustawowe i ideologiczne (wyrok SN z 12.2.2004 r., II UK 236/03, L.). Sąd ma obowiązek wyprowadzenia z zebranego w sprawie materiału dowodowego wniosków poprawnych logicznie. Zastrzeżona dla sądu swobodna ocena dowodów nie opiera się na ilościowym porównaniu przedstawionych przez świadków i biegłych spostrzeżeń oraz wniosków, lecz na odpowiadającym zasadom logiki powiązaniu ujawnionych w postępowaniu dowodowym okoliczności w całość zgodną z doświadczeniem życiowym (wyr. SN z 20.3.1980 r., II URN 175/79, OSNC 1980, Nr 10, poz. 200). Jeżeli zaś z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadził wnioski logicznie poprawne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego, to taka ocena dowodów nie narusza zasady swobodnej oceny dowodów przewidzianej w art. 233 KPC, choćby dowiedzione zostało, że z tego samego materiału dałoby się wysnuć równie logiczne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego wnioski odmienne (wyr. SN z 27.9.2002 r., IV CKN 1316/00, L.). Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo-skutkowych, to przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona (wyr. SN z 27.9.2002 r., II CKN 817/00, L.; wyr. SN z 16.12.2005 r., III CK 314/05, OwSG 2006, Nr 10, poz. 110).

Reasumując, z wyżej wskazanych względów, apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie, dlatego na mocy art. 385 kpc orzeczono jak w sentencji.

(-) SSO Teresa Kalinka (-) SSO Jolanta Łanowy-Klimek (spr.) (-) SSO Grażyna Łazowska

Sędzia Przewodniczący Sędzia